

Свято води

Віктор Кордун

Мокрі ще й досі
вузький твій човен —
цілісіньку ніч
я плавав у ньому.
Як зоря вже зійшла
та й розкрилась червоно:
ах, якою водою пречистою
обілляв я тебе!
Чи то паморозь
стала тобі ув очах величезних,
чи то льодом тонким
уся річка взялася?